

Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Af mit svar på spørgsmål 1 A, bilag 4, fremgår bl.a., at omlæg af kulturrenge, der er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, ikke kræver dispensation, hvis det sker med de samme tidsintervaller som hidtil eller med henblik på skadedyrsbekæmpelse, når sådanne omlæg er indgået i den hidtidige drift.

Af svaret fremgår endvidere, at den omstændighed, at en kulturreng, der hidtil har været omlagt med mindre tidsintervaller end 7-10 år, sporadisk omlægges med tidsintervaller på 7-10 år eller mere, ikke får den konsekvens, at arealet bliver omfattet af § 3, idet lovens forarbejder forudsætter en vis regelmæssighed. Hvis der undtagelsesvis forud for et ejerskifte er ekstensiveret, vil en efterfølger derfor uden videre på ny kunne intensivere driften, selv om perioden fra sidste omlæg overstiger 7-10 år.

Om bestemte arealer kan intensiveres efter hvert ejerskifte – ud over de ovennævnte tilfælde – afhænger af, om de er omfattet af § 3-beskyttelsen eller ej, og – hvis de er omfattet – om der kan meddeles en dispensation.

Det fremgår ikke af bemærkningerne i lovforslaget til § 3, at ejerskifte, normale klimatiske skift og skiftende konjunkturer har betydning for, om et areal er omfattet af beskyttelsen. Af bemærkningerne (Folketingstidende 1991-92, 2. samling, Tillæg A, spalte 1365 ff) fremgår derimod, at det for at give dispensation »ikke er nok, at der er påvist en væsentlig jordbrugs- eller anden økonomisk interesse i, at et indgreb finder sted. Der må tillige enten være tale om et område, som ud fra fredningsmæssige hensyn vurderes som uden særlig interesse, for at man eventuelt kan acceptere, at der sker indgreb i dets tilstand, eller at det påtænkte indgreb i sig selv ikke skønnes at medføre nogen afgørende forrykning af tilstanden i området. Dog vil det naturligvis ikke kunne udelukkes, at andre særlige forhold må tages i betragtning, f.eks. at der foreligger specielt store landbrugsmæssige interesser i et givet projekt, samtidig med at den pågældende naturlokalitet er af mindre interesse.«

Dette indebærer, at ejerskifte og eventuelle ønsker i den forbindelse om at ændre den hidtidige drift ikke i almindelighed kan anses som en tilstrækkelig dispensationsgrund. Det samme gælder normale klimatiske skift, herunder vekslende nedbørmængder, og skiftende konjunkturforhold.«

Spørgsmål nr. 6

Hvor er lovgrundlaget for de »ca. 12 år« og »12 til 20-25 år«, jf. ministerens besvarelse af spørgsmål 1 B, bilag 4?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Af bemærkningerne til § 3 i lovforslaget fremgår, at der kræves dispensation til at omlægge enge, der ikke hidtil har været regelmæssigt omlagt, hvorved normalt forstås omlæg inden for de sidste 7-10 år.

Det følger heraf, at enge, der har været omlagt med tidsintervaller på 7-10 år – og dermed naturligvis også med længere tidsintervaller – er omfattet af beskyttelsen.

Samtidig bygger § 3 på et princip om, at der ikke gøres indgreb i den hidtidige drift, der således kan fortsætte, uden at der kræves dispensation. Derfor kan omlæg i hidtidigt omfang finde sted uden dispensation, hvorimod omlæg »i utide« kræver dispensation.

Hverken »ca. 12 år« eller »12 til 20-25 år«, som er nævnt i svaret på spørgsmål 1 B, bilag 4, fremgår af bemærkningerne til § 3 i lovforslaget, men er udtryk for en fortolkning af motiverne til § 3 og hensigten med bestemmelsen, dvs. på den ene side beskyttelseshensynet og på den anden side princippet om ikke at gribe ind i den hidtidige drift. Dette dobbelte hensyn er afspejlet i den i samarbejde med bl.a. landbrugsorganisationerne udarbejdede »Vejledning om registrering af beskyttede naturtyper« (Miljøministeriet, 1993), hvoraf bl.a. fremgår følgende (s. 21):

»Hidtidig benyttelse af de beskyttede arealer kan fortsætte i samme omfang som hidtil. Dette indebærer bl.a., at ferske enge, såkaldte kulturrenge, som er blevet omlagt med 7-10 års eller længere mellemrum, kan omlægges med samme interval som hidtil. Ferske enge, der regelmæssigt har været omlagt f.eks. hvert 12. år, kan således fortsat omlægges med samme hyppighed. Derimod vil det ved omlæg med ret meget større mellemrum have formodningen imod sig, at der er tale om omlæg, som regelmæssigt har indgået i den hidtidige drift af arealet. I en sådan situation vil omlæg derfor som udgangspunkt kræve en dispensation fra lovens § 3.«